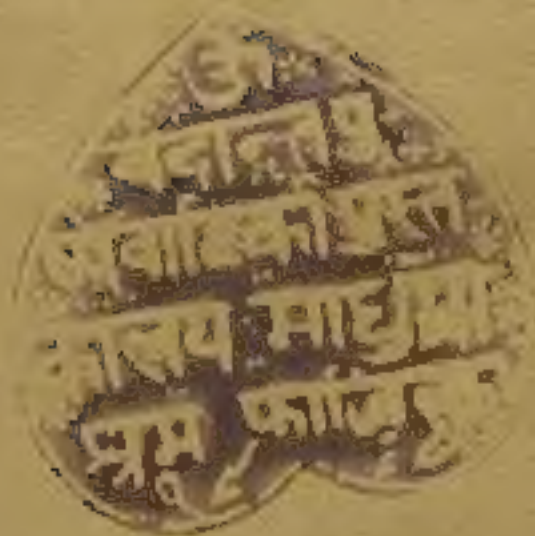

52664-65

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜਾਪਾ॥ ॥

ਸ੍ਰੀਮਖਿਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛੋਪੇਛੋਦਾ

ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਕ੍ਰਚਿਹਨਾਮਰੁਬਰਨਜਾਤਿ

ਅਰੁਪਾਤਿਨਹਿਨਜਿਹਾਰੁਪਰੰਗਾਮਰੁਰੇਖ

ਭੇਖਕੋਉਕਹਿਨਸਕਤਿਕਿਹਾਮਚਲਮ

ਰਤਿਅਨਭਉਪ੍ਰਕਾਸਾਮਮਿਤੋਜਿਕਹਿਜੇ॥

ਕੇਟਿਉਦਾਉਦਾਇਸਾਹਸਾਹਾਇਗਾਇਜੈ॥
ਤਿਭੁਵਣਮਹੀਪਸੁਰਨਰਾਮਸੁਰਨੇਤਨੇਤਬਨ
ਤਿਨਕਹਤਾ॥ਹੁਸਰਬਨਾਮਕਥੈਕਵਨਕਰਮ
ਨਾਮਬਰਨਤਸੁਮਤਾ॥੧॥ ॥ਕੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥
ਨਮਸਤੁਲਪ੍ਰਨਾਮੇਸਮਸਤੁਲਪ੍ਰਣਾਸੋਗਾਮਰੀ
ਜੁਲਾਮਨਾਮੇਸਮਸਤੁਲਨਿਵਾਸੋਗਾਨਿਕਾਮੰਬਿ
ਕੁਤੇਸਮਸਤੁਲਸਰੂਪੇ॥ਕੁਕਰਮੰਪ੍ਰਣਾਸੀਸੁ

ਪਰਮੰਬਿਭੂਤੇ॥ ੧੯੬॥ ਸਦਾ ਸਚ ਦਾਨੰਦ ਸਤ੍ਰੰ ੩੦
ਣਾਸੀ॥ ਕਰੀ ਮੁਲ ਕੁਨੰਦਾ ਸਮਸਤ ਲਨਿਵਾਸੀ॥
ਅਜਾਇ ਬਿਭੂਤੇ ਗਾਜਾਇ ਬਗਨੀ ਮੋ॥ ਹਰੀ
ਅੰਕਰੀ ਅੰਕਰੀ ਮੁਲ ਰਹੀ ਮੋ॥ ੧੯੭॥ ਚੱੜ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ
ਵਰਤੀ ਚੱੜ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ॥ ਸੁਯੰਕੁ ਵਸੁ ਭੁਸਰ ਬ
ਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ॥ ਦੁਕਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਇਆਲੀ
ਸਰੂਪੇ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਚੀਰੀ ਬਿਭੂਤੇ॥ ੧੯੮॥

੧ ਚ ਵਹਿਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਉਤੀਜੀ

ਸਹਾਇ ॥ ਵਾਰਸੀਭਰੋਤੀਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

੧੦ ॥ ਪ੍ਰਥਮਭਰੋਤੀ ਸਿਮਰਕੈ ਗੁਰਨਾਨਕਲ

ਈਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਮੰਗਦਗੁਰਤੇ ਮਮਰਦ

ਸਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਰੋ ਗੋਬਿ

ਦਨੂ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਿ

ਮਾਈ ਮੇਜਿਸ ਤਿਠੇ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਇ। ਤੇਗ ਬ ੩੧
ਹਾਦਰ ਸਿਮਰੀਏ ਪਰਨ ਉਨਿ ਪਾਮਾ ਵੈਸਾਇ।
ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡਾ ਪ੍ਰ
ਥਮੇ ਸਾਜ ਕੈ ਜਿਨ ਸਭੁ ਸੈਸਾ ਰੁਚਿ ਪਾਇ। ਮਾਥ੍ਹ
ਮਾਥਿ ਸਨਮਹੇ ਸਸਾਜਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾਖੋਲੁ ਰਚਾਇ
ਬਣਾਇ। ਮਾਥ੍ਹ ਸਿੰਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ ਬਿਨੁ ਬਮਾ
ਗਗਨਿ ਰਹਾਇ। ਮਾਥ੍ਹ ਸਿਰਜੇ ਦੋਨੋ ਦੇਵ ਤੇ ਤਿਨ

ਮੰਦਰਿਬਾਦੁਰਚਾਇਆ ਤੈਹੀ ਦੁਰਗਾਸਾਜਿ
ਕੈਦੈਤਾਦਾਨਾਸੁਕਰਾਇਆ ਤੈਬੋਹੀ ਬਲੁਰਮ
ਲੈਨਾਲਬਾਣਾਦਹਸਰੁਪਾਇਆ ਤੈਬੋਹੀ ਬਲੁ
ਕ੍ਰਿਸਨਲੈਕ੍ਰਿਸਕੇਸੀਪਕਾਤ੍ਰਿਗਿਰਾਇਆ ਬਡੇ
ਬਡੇਮੁਨੀਦੇਵਤੇਕਈਜੁਗਤਿਨੀਤਨੁਤਾਇਆ
ਕਿਨੀਤੇਰਾਮੰਤੁਨਪਾਇਆ २॥ ਸਾਧੂਸਤਜੁਗ
ਬੀਤਿਆਮਧਸੀਲੀੜੇਤਾਮਾਇਆ ਨਚੀਕ

ਲਸਰੇਸਰੀਕਲਨਾਰਦਡਉਰੂਵਾਇਮਾਮਮਰੁ ੩੨
ਮਾਨੁਉਤਾਰਨਦੇਵਾਤੇਮਾਮਹਿਖਾਸੁਰਸੀਡਉਪਾਇ
ਮਾਮਜੀਤਲਏਤਿਨਦੇਵਤੇਤਿਹਲੋਕੀਰਾਜੁਕਮਾ
ਇਮਾਮਵਡਾਕੀਰਾਮਪਾਇਕੈਸਿਰਉਪਰਛਤ
ਫਿਰਾਇਮਾਮਦਿਤਾਇਦੁਨਿਕਾਲਕੈਤਿਨਰਿ
ਰਕੈਲਾਸੁਤਕਾਇਮਾਮਡੁਰਿਕੈਹਥੇਵਾਨਵੀਦਿ
ਲਮੀਦਰਿਤੁਸਵਪਾਇਮਾਮਪਾਸਦੁਰਗਾਦੇਇ

ਦੁਆਇਆ ॥੩॥੫ਉੜੀ॥ ਇਕਦਿਹਾੜੇਨਾਵਣ
ਆਈਦੁਰਗਸਾਹਾ ॥ਇਦਬਿਰਥਾਸੁਣਾਈਅਪ
ਣੇਹਾਲਦੀ ॥ਛੀਨਲਈਠਕੁਰਾਈਸਾਤੇਦਾਨਵੀ
॥ਲੋਕੀਤਿਹੀਫਿਰਾਈਦੇਹੀਆਪਣੀ ॥ਬੈਠੇਵਾਇ
ਵਧਾਈਤੇਅਮਰਾਵਤੀ ॥ਦਿਤੇਦੇਵਭਜਾਈਸਭ
ਨਾਰਾਕਸਾ ॥ਕਿਨੇਨਾਜੇਤਾਜਾਈਮਹਖੇਦੈਤਨੂ ॥ਤੇ
ਗੀਸਾਮਤਕਾਈਦੇਵੀਦੁਰਗਸਾਹਾ ॥੪॥੫ਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਬੈਠ ਸੁਣਦੀ ਹਸੀ ਹੜ੍ਹ ਹੜ੍ਹਾਇ ॥ ਓਹੀ ੩੩
ਸੀਹੁ ਮੰਗਾਇ ॥ ਮਾਰਾ ਕਸਰੁ ਖਣਾ ॥ ਚੰਤਾ ਕਰ
ਹੁਨ ਕਾਈ ਦੇਵਾਨੁ ॥ ਮਾਖਿਆ ॥ ਰੋਹ ਹੋਈ ਮਹਮਾ
ਈ ॥ ਰਾਕਸਿ ਮਾਰਣੇ ॥ ੫ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਰਾਕਸਿ ਮਾਏ
ਰੋਹ ਲੇਖੇਤ ॥ ਭਿਨ੍ਨ ਕੇਚਾਇ ॥ ਲਸਕਨ ਤੇਰਾ ਬਰਛ
ਮਾਸੁ ਰਜੁਨ ਦਰਿਨ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਹਾਂ ਕੰਧ
ਰਾਮਾਹਿ ਜੁੜੇ ॥ ਫਲਸੀਖਨ ਗਾਰੇ ਬਜੇ ॥ ਰਾਕਸਿ ਮਾ

ਏਰੋਹਲੇਤਰਦਾਰੀਬਖਸ਼ਸਜੋਜੁਟੇਸਉਹੇਜੁ
ਪਨੁਇਕਜਾਤਨਜਾਣਨਭੁਜੋਖੇਤਮੀਦਰਿਜੇਧੇ
ਗਜੋ॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਜੀਗਮਸਾਫਾਬਜਿਰੋਣਪੁਰੇ
ਨਗਾਰੇਚਾਵਲੋ॥ ਝੁਲਨਨੇਜੇਬੈਰਕਾਨੀਸਾਣਲਸ
ਨਿਲਸਦਾਲੋ॥ ਛੋਲਨਗਾਰੇਪਉਣਦੇਉਪਨਜ
ਣਜਟਾਵਲੋ॥ ਦੁਰਗਾਦਾਨੇਡਹੇਰਣਨਾਦਵਜਨ
ਖੇਤਭੀਗਾਵਲੋ॥ ਬੀਰਪੋਰੇਤੇਬਰਛੀਏਜਣਡਲ

ਚਮੁਟੇਆਵਲੋ॥ ਇਕਵਡੇਤੇਗੀਤੜਫਨਮਦਪੀ॥ ੩੪
 ਤੇਲੋਟਨਬਾਵਲੋ॥ ਇਕਚੁਣਚੁਣਸ਼ਾੜਓਕਢੀ
 ਅਨਰੇਤਵਿਚੋਸੁਇਨਾਡਾਵਲੋ॥ ਗਦਾਤਿਸੁਲਾ
 ਬਰਛੀਆਂਤੀਰਵਗਨਖਰੇਉਤਾਵਲੋ॥ ਜਣੁਡ
 ਸੇਕੁਜੀਗਮਸਾਵਲੋ॥ ਮਰਜਾਵਨਬੀਰਰੁਹਾਵ
 ਲੋ॥ ੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਖੂਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਨੂਰਣਪ੍ਰਰੇ
 ਨਗਾਰੇ॥ ਧਾਏਗਕਸਿਰੇਹਲੇਚਉਰਿਰਵੇਭਾਰੇ॥

ਹਥੀਤੇਗਾਪਕੜੀਕੈਰਣਭਿੜੇਕਰਾਰੇ। ਕਦੇ
ਨਨਠੇਜੁਪਤੇਜੋਧੇਜੁਝਾਰੇ। ਦਿਲਾਵਿਚਰੇਹਥ
ਦਾਇਕੈਮਾਰਿਮਾਰਿਪੁਕਾਰੇ। ਮਾਰੇਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਨੈ
ਬੀਰਖੇਤਉਤਾਰੇ। ਮਾਰੇਜਾਪਨਾਬਿਜੁਣੀਸਿਰ
ਭਾਰਮੁਨਾਰੇ। **ਪਉੜੀ॥** ਚੋਟਪਈਦਮਾਮੇਦ
ਲਾਮੁਕਾਬਲਾ। ਦੇਵੀਦਸਤਨਚਾਈਸੀਹਣਸਾ
ਰਦੀ। ਪੋਟਮਈਦੇਲਾਈਮਹਖੇਦੈਂਤਨੂ। ਗੁਰ

ਦੇ ਮਾਂ ਦਾ ਖਾਈ ਨਾਲੇ ਰੁਕੜੇ ਜੇ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ੩੫
ਆਈ ਕਹੀ ਸੁਣਾਇ ਕੈ ਚੋਟੀ ਦੇ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਤ
ਰੇ ਧੂਮ ਕੇਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ
ਮਣੀ ਮਾਂ ਜੁਟੀ ਮਾਂ ਪੂਹ ਲਈ ਮਾਤਰ ਵਾਰੀ ਦੇ
ਵਾਦਾ ਨਵੀ ॥ ਵਾਹ ਨਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਸੂਰੇ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਵ
ਗੈਰ ਤੁਤੁਲਾਰੀ ਜਿਉ ਗੈਰੁ ਬਾਬ ਸਤਾ ਦੇਖਨ
ਬੈਠ ਮਟਾਰੀ ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ ਦ

ਰਗਾਵਨਵੀ॥ ੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਖਨਗਾਰੇਵਜ
ਨਮਾਮੋਸਾਮਣੇ॥ ਰਾਕਸਰਣਨਭੱਜਨਰੇਹੋਰੇਹ
ਲੇ॥ ਸੀਹਾਂਵਾਰੂਗੱਜਨਜਰੇਜੂਰਮੇ॥ ਤੁਣਿਤੁਣਿ
ਕੈਬਰਛੰਡਨਦਰਗਾਸਾਮਣੇ॥ ੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁ
ਰੇਨਗਾਰੇਦੇਹਰੇਰਣਸੀਗਣੀ॥ ਮਾਲੇ॥ ਪੂਕਿਲੁਪੇ
ਟੇਪੁਹਰੇਸਿਰਦਾਰਜਟਾਲੇ॥ ਉਪਲੀਮਾਂਨਾਸਾ
ਜਿਨਾਮੁਹਿਜਾਪਨਮਾਲੇ॥ ਧਾਏਦੇਵੀਸਾਮਣੇ॥

ਰਮੁਛਲੀਮਾਣੋ॥ਜੁਰਪਤਜੇਹੇਲੜਹਟੇਬੀਰ ੩੬
ਟਲੇਨਟਾਲੋ॥ਗਜੇਦਰਗਾਘੇਰਿਕੈਜਣੁਪਣਿ
ਅਰਕਾਲੋ॥੧੩॥ਪਉੜੀ॥ਚੇਟਪਣੀਖਰਚਾ
ਮੀਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾ॥ਘੇਰਲਣੀਵਰਿਮਾਮੀਦ
ਰਗਾਮਾਇਕੋ॥ਰਾਕਸਵਡੇਮਲਾਮੀਭੁਜਨਜਾ
ਣਦੋ॥ਅੰਤਹੋਇਜੁਰਗਾਮੀਮਾਰੇਦੇਵਤਾ॥੧੪॥
ਪਉੜੀ॥ਅਮਗਣਤਪੁਰੇਨਗਾਰੇਦਲਾਂਭਿੜੀਦਿ

ਮਾਪਾਏ ਮਹਾਪਲ ਭਾਰੇ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਵਾਹ
 ਨਫਟ ਕਰਾਰੇ ਰਾਕਸਿਰੇ ਹਲੇ॥ ਜਾਪਨ ਤੇ ਰੀਮ०
 ਰੇ ਮਿਅਨੋ ਪੂਹੀ ਮਾਂ ਜੇਧੇ ਵਡੇ ਮੁਨਾਰੇ ਜਾਪਨ ਖੇ
 ਤਾ ਵਿਚੇ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਪਸ ਵਾਰੇ ਪਬਾ ਜਵੇ ਹਣੇ॥
 ਕਦੇ ਨ ਮਾਪਨ ਹਾਰੇ ਪਾਵਨ ਜਾਮਣੇ॥ ਦੁਰਗਾ ਜ
 ਭੁਜ ਪਾਰੇ ਰਾਕਸਿ ਖੜਗ ਲੈ॥ ੧੫॥ ਪਉੜੀ॥
 ਉਮਲ ਲਥੇ ਜੇਧੇ ਮਾਰੂ ਬਾਜਿ ਮਾ॥ ਬਦਲ ਜਿਉ

ਮਹਿਖਾਸਰਰਣੁਵਿਚਿਰਾਜਿਮਾਯਾਇਵਜੇਹਾ੩੧
ਜੇਧਾਮੇਥਉਕੁਜਿਮਾਯਾਕਉਣੁਵਿਚਾਰੀਦੁਰ
ਗਾਜਿਨਰਣੁਜਾਜਿਮਾਯਾ ੧੬੧ ਵਜੇਢੇਲਨਗਾ
ਰੇਦਲਾਂਮੁਕਾਬਲਾਤੀਰਫਿਰੈਰੈਬਾਰੇਮਾਮੋਸਾ
ਮਣੇਅਮਗਣਤਬੀਰਸੰਘਾਰੇਲਰਾਦੀਕੈਬਰੀ
ਆਰਿਰੋਜਾਣਿਮੁਨਾਰੇਮਾਰੇਬਿਜੁਦੇਆਖੁਲੀਵਲੀ
ਦੈਤਾਮਹਾਕ੍ਰੇਸਕ੍ਰੇਸਰਮੇਸੁਤੇਜਾਣਜਟਾਲੇਭੀਰਾ

ਖਾਇਕੈ॥ ੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਹਾਰੀ ਧਾਰਾ ਮਹਿ ਜੁੜੇ
 ਨਾਲਿ ਧਉ ਸਾਂਭਾਰੀ॥ ਕੜਕਉ ਠਿਆਫਉ ਜਤੇ ਵ
 ਰਾ ਮਹੀ ਕਾਰੀ॥ ਲੈਕੈ ਚਲਿ ਮਾਜੂਰ ਮੇਨਾਲਿ ਵਡੇ
 ਹਜਾਰੀ॥ ਮਿਮਾਨੇ ਖੀਡਾ ਪੁਹਿ ਮਾਮਹ ਖਾਜੂਰ
 ਭਾਰੀ॥ ਉਮਲਲ ਬੇਜੂਰ ਮੇਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾਰੀ
 ਜਾਪੇ ਚਲੇ ਰਤ ਦੇਸ ਲਲੇ ਜਟ ਧਾਰੀ॥ ੧੮॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਟ ਪਟੀ ਜਮ ਧਾਣੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲ

॥ ਪੂਰਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਦੁਰਗਾ ਮਿਅਮਾਨ ਤੋ ਚੰਡੀਰ ॥ ੩੮ ॥
ਕਸਿ ਖਾਣੀ ਵਾਹੀ ਦੇ ਤਨੂ ॥ ਕੋ ਪਰ ਚੂਰ ਚਵਾਣੀ ਲ
ਬੀ ਕਰ ਗਲੇ ॥ ਪਾਖਰ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੀ ਰੜਕੀ ਧ
ਰਤੁ ਜਾਇ ॥ ਲੇਦੀ ਮਘਾ ਸਿਧਾਣੀ ਸਿਰਾਧਉ
ਲਾਦੇ ਮਾ ॥ ਕੂਰਮ ਸਿਰਲੁ ਹਿਲਾਣੀ ਦੁਜਮਨ
ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਵਢੇ ਗਨ ਤਿਖਾਣੀ ਮੁਟੇ ਖੇਤ ਵਿਚਾਰ
ਣਾ ਵਿਚ ਪਤੀ ਘਾਣੀ ਲੋਹੁ ਮਿਝਦੀ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ

ਕਹਾਣੀ ਚਲ ਗਤੇ ਗਦੀ ਆਬਿਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾ
 ਣੀ ਮਹ ਖੇਵੈ ਤਨੁ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤੀ ਮਹ ਖਾਸ ਰਵੈ ਤਮ
 ਰੇ ਦੁਰਗਾ ਮਾਇਆ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਰਾਣੀ ਸਿ
 ਘਨ ਚਾਇਆ ਮਾਰੈ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ ਦਲ ਵਿਚ
 ਮਰਾਲੇ ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ ਦਲੀਹੀ ਕਾਰ ਕੋ
 ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਣੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਰਾਗ ਨੂਰ
 ਤੂ ਦੇਹ ਫੁਵਾਣੀ ਚਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤਾ ਪੀਤਾ ਫੁਲ

ਇਸਾਈ ਪੁਸਤਕ ਸੁਰਮੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਈ ਮਲੋਪਾ ੩੯
ਭਵਨੀ ਦੇਵਨੁ ਰਾਜ ਦੇ ॥ ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾ
ਨੀ ਹੋਈ ਜਿਤ ਦਿਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਾਮਾਨੀ ਜ
ਨਮੇ ਸੁਰਮੇ ॥ ਈਦ ਦੀ ਰਜਧਾਨੀ ਤਕੀ ਜਿਤ ਨੀ
॥ ੨੧ ॥ ਈਦ ਪੁਰੀ ਤੇ ਪਾਵਣਾ ਵਡ ਜੇਧੀ ਮਤਾਪ
ਕਾਇ ਮਾਸੀ ਜਪਟੇ ਲਾਪਾ ਖਰਾ ਕੁੜੀ ਸੀਦਾ
ਸਾਜ ਬਣਾਇ ਮਾਸੀ ਜਮੇ ਕਟਕਾ ਮਛਹਣੀ

ਅਸਮਾਨੁਗਰਦੀਛਾਇਆਰੋਹਸੀਭੁਨਿਸੀ
 ਭੁਸਿਧਾਇਆ॥ ੨੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੀਭੁਨਿਸੀ
 ਭੁਮਲਾਇਆਵਡੁਜੇਧੀਸਿਘਰਵਾਏ॥ ਰੋ
 ਹਦਿਖਾਨੀਦਿਤੀਆਵਰਿਆਮੀਤੁਰੇਨ
 ਚਾਏ॥ ਪੁਰੇਦਮਾਮੇਦੋਹਰੇਜਮਬਾਹਣੁਜਿ
 ਉਮਰੜਾਏ॥ ਦੇਉਦਾਨਲੁਝਣੁਮਾਏ॥
 ੨੩॥ ਦਾਨਦੇਉਮਨਾਰੀਸਿਘਰਰਚਿਆਫੁ

ਲਖਿ ਤੇਜ ਦੁਬਾਰੀ ਬਾਣੇ ਜੋ ਧਿਆ ਭੂਤਾ
 ਇਲਾਕਾਰੀ ਰੋਸਤ ਭੁਖਿਆ ਹੁਮ ਤੁਧੁ ਮ
 ਤੁਜਾਰੀ ਪਤੀ ਸੁਰਿ ਮਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਟ ਪਈ ਨ
 ਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਵਲਾਂ ॥ ਦਿਤੇ ਦੇ ਉਭਰ ਗਾ
 ਈ ਮਿਲਿ ਕੈ ਰਾਕਸੀ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾ
 ਈ ਦੇਹੀ ਮਾਪਣੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮਤ ਕ
 ਈ ਦੇਵਾ ਤੁਰਗ ਦਿਆ ਮਾਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ

ਉਤੇਰਾ ਕਸਾਂ॥ ੨੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਈ ਫੇਰ ਭਵਨੀ
ਖਬਰੀ ਪਾਈ॥ ਮਾ॥ ਦੈਤ ਵਡੇ ਮਰੁ ਮਾਨੀ ਹੋਏ ਏਕ
ਠੇ॥ ਲੋਚਨ ਪੂਮ ਗੁਮਾਨੀ ਗਾਇ ਬੁਲਾਇ॥ ਮਾ॥ ਜਗ
ਵਿਚ ਵਡਾ ਦਾਨੇ॥ ਮਾ॥ ਪਕਹਾਇ॥ ਮਾ॥ ਸਟ ਪਈ ਖਰ
ਚਾਮੀ ਦੁਰਗਾ ਲਿਮਾਵਣੀ॥ ੨੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੜ
ਕਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ ਫਉਜਾ ਦੇਖ ਕੈ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਅਮੋਲਖ
ਡਾਹੇਈ॥ ਸਾਮਣੇ॥ ਸਭੈ ਬੀਰ ਸੰਪਾਰੇ॥ ਪੂਮ ਰਨੈਣ ਦੇ॥

॥ ਜਣ ਲੈ ਕਟੇ ਮਾਰੇ ਦਰਖਤ ਬਾਢੀ ਮਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਉ ੪੭

੨੭ ॥ ਚੋਬੀ ਪਉ ਸਬ ਜਾਣੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ

ਮਾਈ ਉਤੇ ਰਾਕਸਾ ਪਥੈ ਦਸਤ ਨ ਚਾਣੀ ਮੀ ਹਣ

ਸਾਰ ਦੀ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਮਾ ਦੇ ਤਨ ਲਾਣੀ ਕੀਤੀ ਰੰਗਾਈ ॥

॥ ਭਾਈ ਮਾ ਮਾਰ ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿ ਕੈ ॥ ਰੋਹੋ

ਇ ਚਲਾਈ ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੂ ॥ ਜਮ ਪੁਰ ਦੀ ਮਾ ਪ

ਠਾਈ ਲੋਚਨ ਪੂਮ ਨੂ ॥ ਜਾ ਪੋ ਦਿਤੀ ਸਾਈ ਮਾਰ ਨ ਸੇਭ

ਦੀ॥ ੨੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਨੇਦੈ ਤਪਕਾਰੇ ਰਾਜੇ ਸੁਰੁਖੇ
ਘੋਲੇ ਚਨੂ ਪੂਮ ਸੀਘਾਰੇ ਜਣੈ ਸਿਪਾਹੀ ਮਾ॥ ਚੁਣਿ
ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ॥ ਜਾਪਨਾ ਮੰਬਰਿ
ਤਾਰੇ ਡਿਗਨ ਸੂਰਮੇ॥ ਰਿਰੇ ਪਰਬਤ ਭਾਰੇ ਮਾਰੇ
ਬਿਜੁਦੇ॥ ਦੈ ਤਾ ਦੇ ਦਲ ਹਾਰੇ ਦਹ ਜਤੁ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਬਚੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਹ ਦੇ ਰਾਇ ਬੈ॥ ੨੯॥ ਪਉੜੀ॥
ਰੋਹ ਹੋਇ ਬੁਲਾਏ ਰਾਕ ਸਿਰਾਇ ਨੇ॥ ਬੈਠੇ ਮਤਾਪ

ਕਾਈ ਦੁਰਗਾ ਲਿਖਾਵਣੀ ਚੰਡਮਰ ਮੰਡਪ ਠਾਏ ੪੨
ਬਹੁਤਾ ਕਟਕੁ ਦੈ ਜਾਪੇ ਛਪਰ ਛਾਏ ਬਣੀ ਮਾਕੇ ਜ
ਮਾ ਜੇ ਤੇਰਾ ਇਬਲਾਏ ਚਲੇ ਜੁ ਝੋਨਾ ਜਣ ਜਮ ਪ
ਰਪ ਕੜ ਚਲਾਏ ਸਰੇ ਮਾਰੇ ੩੦ ਪਉੜੀ ਛੇਲ
ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਰੇ ਹੁਰ ਹੇਲੇ ਮਾਏ
ਉਤੇਰਾ ਕਸਾ ਸਕੁਨੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ਬਰਛੇ ਪਕਤ੍ਰਿਕੈ
ਬਹੁਤੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ ਮੰਦਰਿ ਖੋਤ ਦੈ ਤੀਰੀ ਛ

ਹਥ ਰਿਲਾਈ ਬੁਠੀ ਦੇਵਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕੇਰੀ ਸੀਖ ਵ
ਜਾਏ ਸੀਘਾਰਿ ਰਚਿਆ ॥ ਤਾਣਿ ਤਾਣਿ ਤੀਰਚਲਾ
ਏ ਦੁਰਗਾਧਨ ਖਲੈ ॥ ਜਿਨ ਦਸਤ ਉਠਾਏ ਰਹੇ
ਜੀਵਦੇ ॥ ਚੰਡਾਮਰ ਸੰਤੁ ਖਪਾਏ ਦੋਨੇ ਦੇਵਤਾ ॥
੩੨ ॥ ਸੰਭਨਿ ਸੰਭੁ ਰਿਸਾਏ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਸੁਣਾ ॥ ਜੋ ਧੋਸ
ਰੁਬਲਾਏ ਅਪਣੁ ਮਜਲਸੀ ॥ ਜਿਨੀ ਦੇ ਉਕੁਜਾਏ
ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਵੇ ॥ ਤਿਈ ਮਾਰ ਰਿਗਾਏ ਪਲ ਵਿਚ ਦੇਵ

ਤਾ ਫਿਰ ਸੁਣਵਤ ਬੀਜ ਚਲਾਏ ਬੀੜੇ ਰਾਇ ਦੇ ੪੩
 ਸੀਜ ਪਟੇ ਲਾਪਾਏ ਚਿਲਕ ਤਟੇ ਪੀਮਾ ਲੁਝਣ
 ਨੇ ਮਰੜਾਏ ਰਾਕਸ ਰੋਹ ਲੇਕ ਦੇ ਨ ਕਿਨੈ ਹਟਾਏ ਜੁ
 ਸੁਮਚ ਇਕੋ ਮਿਲ ਤੇ ਟੀ ਦਾ ਨੇ ਮਾਏ ਹੁਣ ਸੀਘ
 ਰਿਦੇ ਖਣਾ ੩੩ ੫ ਉੜੀ ਦੇ ਤੀਡੰਡ ਉਭਾਰੀ
 ਨੇੜੈ ਮਾਇਕੋ ਸੀਘ ਕਰੀ ਮਸਵਾਰੀ ਦੁਰਗਾ
 ਸੇਰ ਸੁਣਾ ੫ ਥੇ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ ਗਦਾ ਫਿਰਾਇਕੋ

ਸੈਨਾ ਸਕੁ ਸੰਘਾਰੀ ਸੁਣਵਤ ਬੀਜ ਦੀ ॥ ਜਨਮ ਦ
ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ ਪੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ਮਗਣਤ ਪਾਉ ਪ
ਸਾਰੀ ਰੁਲੇ ਮਗਾੜੀ ਵਿਚਿ ॥ ਜਾਪੇ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ
ਸੁਤੇ ਫਾਗਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਣਵਤ ਬੀਜ ਹੀ ਕਾਰੇ ਰਹਦੇ
ਸੂਰਮੇ ॥ ਜੇਧੇ ਜੇਰੂ ਮੁਨਾਰੇ ਦਿਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਸ
ਭਨੀ ਦਸਤ ਉਕਾਰੇ ਤੇਗਾ ਪ੍ਰਾਹਿਕੈ ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁ
ਕਾਰੇ ਮਾਏ ਸਾਂਮਣੇ ॥ ਸੀਜਾ ਤੇ ਠਣਿਕਾਰੇ ਤੇਗੀ ਉ

ਭਰੇ ਘਾਟ ਪੜਨ ਠਠਿ ਮਾਰੇ ਜਾਣਿ ਬਣਾਇ ਕੈ ॥

੩੫ ॥ ਜਟ ਪਈ ਜਮ ਧਾਣੀ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾ ਬਲਾ ॥

ਮਰ ਬਰਗ ਸਤਾਣੀ ਦਲਾਵਿ ਚਿਪਤੀ ਚਿ ਸਣੇ ਤੁ

ਰਾਪ ਲਾਣੀ ਭਿਗਨ ਜੂਰ ਮੇ ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗ ਨਿਪਾ

ਣੀ ਪਾਇ ਲਤ ਪੂਮ ਦੇ ॥ ਏਵ ਤੁ ਮਾਰ ਵਿਹਾਣੀ ਉਪ

ਰ ਰਾਕਸਾ ॥ ਬਿਜਲਾ ਜਿਉ ਪੁਰ ਲਾਣੀ ਉਠੀ ਦੇਵ

ਤਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪਾਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀਧ ਉਸ ਉਭਾਰੀ ਦਲ ॥

ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਰੋਸੈ ਨਾਮਾਰੀ ਪਲਾਵਿ ਚਿਦਾਨਵੀ॥
ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੇ ਮਾਰੇ ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ॥ ਸਿਰਾਵਿ ਚਿ
ਤੇਗਵਰਾਈ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਦੇ॥ ੩੭॥ ਅਮਰਾਣ
ਤਦੋਨੇ ਭਾਰੇ ਹੋਏ ਲੋਹੂ ਮਾ॥ ਜੇਧੇ ਜੇ ਡੁਮੁਨਾਰੇ ਅ
ਦਰਿਖੇ ਤਦੈ॥ ਦੁਰਗਾ ਨੇਲ ਲਕਾਰੇ॥ ਮਾਵਨ ਸਾਮ
ਣੈ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਰੂਸੀ ਪਾਰੇ ਰਾਕਸਾ ਮਾਵ ਦੇ॥ ਰਤੂ ਦੇ
ਪਰਨਾ ਲੇ ਤਿਨ ਤੇ ਭੂਇ ਪਏ॥ ਉਠੇ ਕਾਰਣਿ ਮਾਰੇ॥

ਰਾਕਸਹੜਹੜਾਇ॥੩੫॥ਧਰਾਸੀਰਾਣੀਆਣੀਸਿ
 ਪਰਵਾਇਆਬਰਛੀਬੰਬਣੀਆਣੀਸੁਰੇਸੀਪਰੇ
 ਭੋੜੀਮਚਿਆਬੀਰਾਣੀਦੁਰਗਾਦਾਨਵੀਆਰ
 ਮਚੀਮੁਹਰਾਣੀਮੰਦਰਿਖੇਤਦੈ॥ਜਣਨਟਲਬੇ
 ਛਾਲੀਛੋਲਬਜਾਇਕੋਰੋਹੂਛਾਬੀਜਾਣੀਲੋਬੀ
 ਜਮਧੜੀ॥ਪਣਵੇਚਿਜਿਉਛੁਛਾਲੀਤੇਗਾਹਸੀ
 ਮਾਪੁਮਰਾਮਾਰਿਸਿਆਣੀਬਣੀਮਾਂਕੇਜਮਾਂ॥

॥੩੮॥ ਪਰਗਾਸੁ ਲਿਖ ਜਾਈਆ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ॥
 ਧੁਹਿ ਮਿਅਮੋਲਣਈਆ ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ॥ ਸੁਣਵਤ ਬੀ
 ਜਬ ਧਾਈਆਂ ਮਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਚਿ ਹੋਆ
 ਈਆ ਰੋਹ ਬਾਢਾਇ ਕੈ॥ ਸਭੁ ਨੀਆਣਵਗਾਈਆ
 ਤੇਗਾਂ ਧੁਹਿ ਕੈ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭੁ ਬਚਾਈਆਂ ਢਾਲ ਸੀਕਾ
 ਲਕੈ॥ ਦੇਵੀਆ ਪਚਲਾਈਆ ਤਕਿਤ ਕਿਦਾ ਨਵੀ
 ॥ ਲੋਹੁ ਨਾ ਲਿਖੁ ਬਾਈਆ ਤੇਗਾ ਨੀਰੀਆਂ॥ ਸਾਚਿ

ਸੁਤੀ ਜਣਨਾਈਆਂ ਮਿਲ ਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ਸਭੇ ਮਾਰਗਿ ੪੬
 ਰਾਈਆਂ ਮੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੇ। ਤਿੰਦੂ ਫਿਰਿ ਸਵਾਈਆਂ ०
 ਹੋਈਆਂ ਸੂਰਤਾ ੪੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰੀ ਸੰਪਰਿ ਰਚਿ
 ਆਏ ਲਸੰਖ ਨਿਗਾਰੇ ਵਾਇਕੈ। ਚੰਡਾਚਿਤਾਰੀ
 ਕਾਲਕਾਮ ਨਬਹਲਾਰੇ ਸਬਦਾਇਕੈ। ਨਿਕਲੀਆ
 ਥਾਫੇ ਰੈ ਕੈ ਜਣਫਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇਕੈ। ਜਾਰਾ
 ਸੁਜੀ ਮੀਜੁ ਪਨੁ ਜਰਵਾਣਾ ਜਣਮਰਕਾਇਕੈ। ਦ

ਲਵਿਚਿਘੇਰਾਘਾਤਿਮਾਜਣਸੀਹਤੁਰਿਮਾਗਣਿ
 ਣਾਇਕੈ॥ਮਾਪਾਵਿਸੁਲਾਹੋਇਮਾਤਿਹੁਲੋਕਾਤੇ
 ਖਨਸਾਇਕੈ॥ਰੋਹਸਿਧਾਣੀ॥ਮਾਚਕਪਾਨਕਰਾਨਿ
 ਦਾਖਨ੍ਨਗਉਠਾਇਕੈ॥ਮਰੈਰਾਕਸਬੈਠੈਰੋਹਲੇ
 ਤੀਰੀਤੇਰੀਛਹਬਰਿਲਾਇਕੈ॥ਪਕੜਪਛਾਣੈ
 ਰਾਕਸਾਦਲਦੈਤਾਂ॥ਮੰਦਰਿਜਾਇਕੈ॥ਬਹੁਕੇ
 ਸੀਪਕੜਪਛਾਣੈ॥ਮਨਿਤਿਨਾਮੰਦਰਿਪੁਮਰਚ॥

ਇਕੈ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੂਰ ਮੇਰਾ ਹਿ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚ

ਲਾਇਕੈ॥ ਰਣ ਕਾਲੀ ਗੁਸਾਖਾਇਕੈ॥ ੪੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਦੁਹਾ ਕੇ ਪਾਰਾ ਮਹਿ ਜੁਝੇ ਮਣੀ ਮਾਰ

ਚੋਈ ਮਾਂ॥ ਸੁਹਿ ਰਿਪਾਣਾਂ ਤਿਖੀ ਮਾਨ ਨਿਲੋ

ਹੁਧੋਈ ਮਾਂ॥ ਹੂਰਾ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਨੂਪਾਉ ਘੇ

ਰਿਖ ਲੋਈ ਮਾਂ॥ ਲਾੜਾ ਦੇਖ ਨ ਲਾੜੀ ਮਾਂ ਚਉ

ਗਿਰ ਦੇਹੋਈ ਮਾਂ॥ ੪੨॥ ਚੋਬੀ ਪਉਸਾ ਪਾਈ

ਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾ ਦਸਤੀ ਧੁਹਨ ਚਾਈਆਂ ਤੇ
ਗਾਂਨੀ ਗੀਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾਈਆਂ
ਸਤਾਰੀਆਂ ਬਿਧਣ ਰਾਤੀਆਈਆਂ
ਰਦਾਘੋਰੀਆਂ ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿ ਪਾਈਆਂ
ਲੋਹੁ ਭੁਖਣਾ ਫੁਓ ਜਾਮਾਰ ਹਟਾਈਆਂ ਦੇਵ
ਦਾਨਵਾਂ ਭੁਜਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਆਂ ਰਾਜੇ ਸੇਭ
ਥੋਂ ਭੁਈ ਨ ਪਉਣੈ ਪਾਈਆਂ ਬੀਦਾਰ ਕਤਦੀ

ਮਾਕਾਈਖੇਤਖਪਾਈਆਂਜਭੇਸੁਰਤਾ॥ਬਹੁ ੪੮
ਤੀਸਿਰੀਬਿਹਾਈਆਂਪੜੀਆਂਕਾਲਕੀਆਂ॥
ਜਾਣਿਨਜਾਣੇਮਾਈਆਂਬੁਝੇਸੁਰਮੇ॥੪੩॥ਸੰਭ
ਸੁਣੀਕਰਹਾਈਸੁਣਵਤਬੀਜਦੀ॥ਰਣਵਿਚਿ
ਕਿਨੈਨਸ਼ਾਈਦੁਰਗਾਮਾਵਦੀ॥ਬਹੁਤੇਬੀਰਜਟਾ
ਲੀਉਠੇਮਾਖਕੈਚੋਟਾਂਪਾਨਤਬਾਈਜਾਸਾਂਜੁਪਨ
ਥਰਿਥਰਿਪਿਥਮੀਚਾਲੀਦਲਾਚੜ੍ਹੀਦਿਆਨਾ

ਉਜੇਵੇਹੇਹਾਲੀਸਹਦਰੀਆਉਦਿਬਿਧਾਪੁਕਿਉ
 ਤਾਹਾਪਾਲੀਛਕੀਤੁਰੰਗਮਾਂਜਾਇਪੁਕਾਰੁ
 ਚਲੀਧਰਤੀਇਵਥੈ॥੪੪॥ਪਉਕੀ॥ਆਹਰਿ
 ਮਿਲਿਮਾਮਾਹਰੀਆਸੈਣਸੁਰਿਮਾਸਾਜੀ॥ਚ
 ਲੇਸਉਹੇਦੁਰਗਸਾਹਿਜਣਕਾਬੈਹਾਜੀ॥ਤੀਰੀਤੇ
 ਰੀਜਮਸਕੀਰਣਵੰਡੀਭਾਜੀ॥ਇਕਪਾਇਲ
 ਪੁਮਨਸੁਰਮੇਜਣਮਕਤਬਕਾਜੀ॥ਇਕਬੀਰਪ

ਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏ ਜਿਉ ਬੁਕਪ ਉਨ ਨਿਵਾਜੀ॥ ਇਕ
 ਦੁਰਗਾਸ ਉਹੇ ਖੁਨ ਜਾਇ ਨ ਤਾਜੀ॥ ਇਕ ਪਾਵ
 ਨ ਦੁਰਗਾਸ ਮਟੇ ਜਿਉ ਬੁਖਿਆ ਪਾਜੀ॥ ਕਦੇ
 ਨ ਰਜੇ ਜੁੜ ਤੇ ਰਜੇ ਹੋਇ ਰਾਜੀ॥ ੪੫॥ ਬੀਜੇ ਸੀਰ
 ਲੀ॥ ਮਾਲੇ ਸੀਘਰ ਰੁਹੇ॥ ਰੁਹੇ ਜੁਖੇ ਤਜਟਾ ਲੇਹਾ
 ਠਾਜੇ ਤ੍ਰਿਕੈ॥ ਨੇਜੇ ਬੀਬ ਲੀ॥ ਮਾਲੇ ਦਿਸ ਨਿਓ ਰੁੜੇ॥
 ਚਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾ ਲੇਨਾ ਵਣਗੀ ਗਨਾ॥ ੪੬॥ ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾਮ ਤੈ ਦਾ ਨਵੀ ਸੁਲਹੋਈ ਮਾਂ ਕੀ ਗਾਂਗਾ ਵਡ
ਰੁਪਤੀ ਸੁਰਿਆਵੇ ਚਿਖੇਤ ਪਤੰਗਾ ਪੂਹਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਣਾ ਤਿਖੀ ਮਾਂ ਬਦਲਾਹ ਨਿਮੰਗਾ ਪਹਲ
ਦਲਾ ਮਿਲੀ ਦੇ ਮਾਭੇ ਰੁਪਾਇ ਮਾਨਿ ਹੰਗਾ ॥੪੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਓਰ ਰੁਫ ਉਜਾ ਮਾਣੀ ਮਾਂ ਬੀਰ ਚੜ੍ਹੇ ਕੀ
ਧਾਰੀ ਸਰੂਕੀ ਮਾਂ ਮੋਕ ਦੀ ਮਾਤਿ ਖੀ ਮਾਂ ਤਰਵ
ਰੀ ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮਾਚੇ ਮਾਵੇ ਰੁਹੀ ਕਾਰੀ ॥

ਸਿਰਧਰਬਾਹਾਂਗਨਲੇਫੁਲਜੇਹੈਬਾਵੀ।ਜਾਪੇ ੫੦
ਕਾਟੇਬਾਵੀ।ਮਾਰੁਖਚੰਦਨ।ਮਾਰੀ॥੪੮॥ਦੁਹਾ
ਕੰਧਾਰਾਮਹਿਜੁੜੇਜਾਸਟਪਈਖਰਵਾਰਕਉ॥
ਤਕਤਕਕੈਬਰਿਦੁਰਗਸਾਹਤਕਮਾਰੇਕੁਲੇਜੁ
ਬਾਰਕਉ।ਪੇਦਲਮਾਰੇਹਾਬੀ।ਮਾਸੀਗਾਰਬਗਿ
ਰੇਮਸ਼ਾਰਕਉ।ਸੋਹਨਸੀਜਾਬਾਰਾਵਾਂਜਣਲ
ਰੇਫੁਲਮਨਾਰਕਉ।ਗੁਸੇਮਾਈਕਾਣਕਾਹ

ਬਿਸਜੇਲੈ ਤਰਵਾਰ ਕਉ। ਏਦੂ ਪਾਰ ਉਓ ਤਪਾਰ
ਹਰਿ ਨਾਕ ਸਕਈ ਹਜਾਰ ਕਉ। ਜਿਣ ਇਕਾਰ
ਹੀ ਕੀਧਾਰ ਕਉ। ਸਦਰ ਹਮ ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕਉ।
੪੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਹਾ ਕੀਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਸਟਪ
ਈ ਜਮਧਾਣ ਕਉ। ਤਦੀ ਖੀਰਾ ਨਸੀ ਭੁਨਚਾਇ
ਮਾਡਾਲ ਉਪਰਿ ਬਰਗਸ ਤਾਂ ਣ ਕਉ। ਫੜੀ
ਬਿਲੈ ਦਮਗਾਇ ਉਸ ਫੁਰਮਾਇ ਸਕਰਿ ਮਲਤਾ ॥

ਨਕਉ। ਗੁਸੇ। ਮਾਈ। ਸਾਮ। ਟੇਰ। ਟਿ। ਮੰਦਰਿ। ੫੧

ਤਨ। ਪਾਣ। ਕਉ। ਮਰੈ। ਤੇਰ। ਵਗ। ਈ। ਦਰਗ।

ਸਾਹ। ਬਢ। ਸੀ। ਕੁਨ। ਬਹੀ। ਪਲਾਣ। ਕਉ। ਰੜਕੀ।

ਜਾ। ਏ। ਕੈ। ਧਰਤ। ਕਉ। ਬਢ। ਪਾਖਰ। ਬਢ। ਕੀਕਾ।

ਣ। ਕਉ। ਬੀਰ। ਪਲਾਣ। ਡਿਰਿ। ਮਾਕਰਿ। ਸਿਜ।

ਦਾ। ਸੀ। ਕੁਸੁ। ਜਾਣ। ਕਉ। ਸਾਬ। ਸਸਲੇ। ਏ। ਖਾਨਕ।

ਉ। ਸਦਾ। ਸਾਬ। ਤੇਰੇ। ਤਾਣ। ਕਉ। ਤਰੀਫਾਂ। ਪਾਨ।

ਚਬਾਨਕਉ॥ਸਦਰਹਮਤਕੈਫਾਂਖਾਨਕਉ॥ਸ
ਦਰਹਮਤਤੁਰੇਨਚਾਣਕਉ॥੫੦॥੫੫ਉੜੀ॥
ਦੁਰਗਾਮਤੈਦਾਨਵੀਗਾਹਿਸੰਘਰਿਕਥੋ॥ਓ
ਰੜਉਠੇਸੁਰਮੇਮਾਡਾਹੇਮਥੋ॥ਕਟਤੁਫੰਗੀਕੈ
ਬਰੀਦਲਗਾਹਿਨਿਕਥੋ॥ਦੇਖਨਿਜੀਗਫਰੇਸ
ਤੇਅਸਮਾਨੇਲਥੋ॥੫੧॥੫੫ਉੜੀ॥ਦੁਹਾਰੀਧਾ
ਰਾਮੁਹਜੜੇਦਲਪੁਰੇਨਗਾਰੇ॥ਓਰੜਾਮਾਏ

ਸੂਰਮੇ ਸਿਰਦਾਰ ਰਹਿ ਮਾਰੇ। ਲੈ ਕੈ ਤੇਰਾ ਬਰਛੀ ॥ ੫੨ ॥
ਮਾਹ ਬਿਮਾਰ ਉਭਾਰੇ। ਟੋਪ ਟੋਲਾ ਪਾਧਰਾਗ
ਲਿਸੀ ਜਸਵਾਰੇ। ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗ ਸਾਹਬਹੁ
ਦਾ ਨਵ ਮਾਰੇ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਰਖੀ ਗਜਘੋੜੀ ਮਾਰ ਕੁ
ਇਤੇ ਭਾਰੇ॥ ਜਾਣਹ ਲਵਾਈ ਸੀਖ ਨਾਲਿ ਵਿਨਵ
ਭੇਉਤਾਰੇ॥ ੫੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੀ ਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ
ਨਾਲ ਪਉਸਾਂ ਭਾਰੀ॥ ਲਈ ਕੁਰਾਉਤੀ ਦੁਰਗ ਸਾਹ

ਵਰਜਾਗਨਭਾਰੀ॥ ਲਾਈਰਾਜੇਸੁਨੈਰਤੁਪੀ॥ ਮੇਪਿ
 ਮਾਰੀ॥ ਸਿਰੁਪਲਾਟੇਡਿਰਿ॥ ਮਾਉਪਮਾਬੀਚਾਰੀ॥
 ਰੁਬਰਤੂਨਾਲਹੁਨਿਕਲੀਬਰਛੀਦੁਪਾਰੀ॥ ਜਾਣ
 ਰਜਾਦੀਉਤਰੀ॥ ਪੈਨਜੁਹੀਸਾਰੀ॥ ਪੜ੍ਹ॥ ਪਉੜੀ॥
 ਦੁਰਗਾ॥ ਮਤੈਦਾਨਵੀਭੇਰੁਪਾਉ॥ ਮਾਸਬਾਹੀ॥ ਸ
 ਸਤਪਜੁਤੇਦੁਰਗਾ॥ ਮਾਹਰਾਹਿਸਭਨੀਬਾਹੀ॥ ਸਿਰੁ
 ਨਿਉਰੁਸੀਘਾਰਿ॥ ਮਾਵਬਜੇਹੇਸਾਹੀ॥ ਫੁਉਜਾਂਰਾਕ

ਸਿਹਾਰੀਆ ਦੇਖੋ ਰਵਨਧਾਰੀ॥ ਮਾਹਿਕਤੂ ਚੇਖਾ ॥ ੫੩
ਹਦੇ ਛਡ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀ॥ ਭੁਜ ਦੇਹੋ ਏ ਮਾਰੀ ਅਨਿ
ਮੁੜ ਝਾਕ ਨਾਹੀ॥ ੫੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁ
ਪਠਾਇ॥ ਮਾਜਮ ਦੇਧਾ ਮਨੋ॥ ਇੰਦੁ ਸਦ ਬੁਲਾਇ
ਆਰਾਜੇ॥ ਮਭਖੇਖੋਨੋ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਛੜ ਫਿਰਾਇ
ਆਰਾਜੇ॥ ਇੰਦੁ ਦੋ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇ॥ ਮਾਜ
ਸਜਗਾ॥ ਮਾਤੁ ਦਾ॥ ਦੁਰਗਾ॥ ਪਾਠ ਬਣਾਇ॥ ਮਾਸ

ਭੇਪਉੜੀਆਯਫੇਰ੍ਹੰਜੁਨੀਆਇਆਜਿਨਇਹ

ਗਾਇਆ॥ ॥੫੫॥

॥

ਵ੍ਹਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਵਯੋ॥

ਸ੍ਰਾਵਰਾਸਪਸ

ਮੂਹਸਿਧਾਨਕੇਦੇਖਿਫਿਰਿਓਪਾਰਿਜੇਗਜਤੀ

ਕੋਸੁਰਸੁਗਾਰਨਸੁਪਸੁਪਾਦਿਕਸੀਤਸਮੂਹ

ਅਨੇਕਮਤੀਕੋਸਾਰੇਹੀਦੇਸਕੇਦੇਖਿਰਹਿਓ

ਮਤਕੋਉਨਦੇਖੀਅਤਪ੍ਰਾਨਪਤੀਕੋਸ੍ਰੀਭੁਗ

ਵਾਨਕੀਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਹੂਤੇਏਕਰਤੀਬਿਨੁਏਕਰ ੫੪
ਤੀਕੇ॥ ੧॥ ੨੧॥ ਮਾਤੇਮਤੰਗਜਰੇਜਰਸੀਰਿ
ਅਨੂਪਉਤੰਗਸੁਰੰਗਸਵਾਰੇ॥ ਕੋਟਤੁਰੰਗਕੁ
ਰੰਗਸੇਕੁਦਤਪੋਨਕੇਗਉਨਕਉਜਾਤਨਿਵਾ
ਰੇ॥ ਭਾਰੀਭੁਜਾਨਕੇਭੂਪਭਣੀਬਿਧਿਨਿਆ
ਵਤਸੀਸਨਜਾਤਬਿਚਾਰੇ॥ ਏਤੇਭੁਏਤੇਕਹਾ
ਭੁਏਭੂਪਤਮੰਤੁਕੇਨਗੇਹੀਪਾਇਪਧਾਰੇ॥

॥२॥२२॥ ਜੀਤਫਿਰੈ ਸਬਦੇ ਸਾਦੇ ਸਾਨ ਕੇ ਬਾਜ
ਤਢੇ ਲਮ੍ਹੀਦੀ ਗਨਗਾਰੇ। ਗੰਜਤਰੂੜਿ ਗਜ
ਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰੀ ਸਤਹੀ ਹੈ ਗਜਹਜਾਰੇ। ਭੂਤਭੂਇ
ਖਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤਕਉ ਨਗਨੈ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚ
ਰੇ। ਸ਼੍ਰੀਪਤਸ਼੍ਰੀਭਗਵਾਨ ਭੁਜੇ ਬਿਨਾ ਮੀਤਕਉ
ਮੀਤਕੇ ਧਾਮ ਜਿਧਾਰੇ। ॥੩॥੨੩॥ ਤੀਰਥਨਾਨ
ਦਇਆ ਮਾਦਮਦਾਨ ਸੁਸੀਜਮਨੇ ਮਾਮਨੇ ਕਬਿਜੇ

ਖੋਯੋ ਦੁਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਜਿ ਮੀਨ ਜਮਾਨ ਜ ੫੫
ਬਾਨ ਕੇ ਪੋਥੇ ਪਉਨ ਮਹਾਰਜ ਤੀਜ ਤਧਾਰ ਸਬੈ
ਸਬਿ ਚਾਰ ਹਜਾਰ ਕੇ ਦੇਖੋ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਾਨੁ ਕੁਜੇ ਬਿ
ਨੁਭੂਪਤਿ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੋਥੋ ॥੪॥੨੪॥
ਸੁਧਿ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰਤ ਦੁਬਾਹ ਸੁਸਾਜਿ ਸਨਾਹ ਦੁਰ
ਜਾਨ ਦਲੈ ਰੋਗ ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨੁ ਕੁਰੇ ਮਨ ਮੇ ਕਰ ਪਰ
ਬਤ ਪੀਖ ਹਲੈ ਨ ਹਲੈ ਰੋਗ ਤੇਰਾ ਮਰੀਨੁ ਮਰੇ ਰਮ

ਵਾਸਨਮਾਂਤੇਮਤੰਗਨਮਨਮਲੈਰੋਗਸ੍ਰੀਪਤਸ੍ਰੀਭੁ
ਗਵਨਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨੁਤੰਮਾਰਾਜਹਾਨੁਨਿਦਾਨਚਲੈ
ਰੋ॥੫॥੨੫॥ਬੀਰਮਪਾਰਬਰੂਬਰਿਮਾਰਬਿ
ਚਾਰਿਸਾਰਕੀਪਾਰਭਛਯਾਤੋਰਤਦੇਸਮਲਿ
ਦਮਵਾਸਨਮਾਂਤੇਗਜਾਨਕੇਮਾਨਮਲਯਾਗਾਰਾੜੇ
ਗੜਾਨਕੇਤੋੜਨਹਾਰਜੁਬਾਤਨਹੀਚਕਚਾਰਲਵ
ਯਾਸਾਹਿਬਸ੍ਰੀਸਭੁਕੇਸਿਰਨਾਇਕਜਾਚਿਕ

ਮਨੇ ਕਸੁ ਏ ਕਾ ਦਿਵੰਯਾ ॥੬॥੨੬॥ ਦਾਨ ਵਦੇਵ ॥ ੫੬

ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ ਭੂਤ ਭਾਵਿਖ ਭਵਾਨ ਜਪੇਗੇ ॥

ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੇਥਲ ਮੇਥਲ ਹੀ ਪਲ ਮੇਥਲ

ਥਾਪ ਥਪੇਗੇ ॥ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਪੁੰਨ ॥

ਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਨ ਥਪੇਗੇ ॥ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿ

ਰੈ ਜਗ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭੈ ਮਵਲੋ ਕਚ ਪੇਗੇ ॥੭॥੨੭॥

ਮਾਨਵ ਇੰਦੁ ਗਜਾ ਇੰਦੁ ਨਰਾਧ ਪਜੇਨ ਤਿਲੋਕ

ਕੋਰਾਜ ਕਰੈਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਾਜਾ ਵਿਕਦਨ
ਅਨੇਕ ਸੁਆਮੀ ਬਰਸਾਜ ਬਰੈਰੋਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ
ਬਿਸਨ ਜਚੀ ਪਤਿ ਅੰਤ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਰੋਗਾ ॥
ਜੇਨਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਹੈ ਪਗ ਤੇ ਨਰ ਫੇਰਨ ਦੇਹ
ਧਰੈਰੋਗਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੇ ਜੇ ਦੇ ਊਲੇ ਚਨ
ਮੂਦ ਕੇ ਬੈਠਿ ਰਹਿ ਓ ਬਕਾ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ ਓ
ਗਨਾਤਾ ਫਿਰਿ ਓਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨ ਲੋਕ ਗਇ

ਚਪਰਲੋਕਗਵਾਇਓਬਾਸੁਕੀਓਬਿਖਿ
 ਆਨਜੋਬੈਠਕੈਮੇਸੇਹੀਮੇਸੇਜੁਬੈਸਬਿਤਾਇ
 ਓਸਾਚੁਕਹੈਸੁਨਲੇਹੁਜਭੈਜਿਨਪ੍ਰੇਮੁਕੀਓ
 ਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਓ॥੨॥ਕਾਹੂਲੈ
 ਪਾਹਨਪੂਜਧਰੇਸਿਰਕਾਹੂਲੈਲਿਗਾਰਾਵੇਲ
 ਟਕਾਇਓਕਾਹੂਲਖਿਓਹਰਿਅਵਾਚੀਦਿਸ
 ਮਹਿਕਾਹੂਪਛਾਹਿਕੇਜੀਸਨਿਵਾਇਓਕੇ

ਉਬਤਨਕੋਪੁਜਤਹੈਪਸਕੋਉਮਿਤਨਕਉਪੁਜਨ
ਪਾਇਓਕੂਰਕ੍ਰਿਆਉਰਤ੍ਰਿਓਸਭਹੀਜਗ
ਸੀਭਗਵਾਨਕੋਭੇਦੁਨਪਾਇਓ॥੧੦॥੩੦॥

ਕਬਿਤਾ॥ਖੁਕਮਲਹਾਰੀਗਜਗਦਹਾਬਿਭੂਤ
ਧਾਰੀਗਿਦੂਮਾਮਸਾਨਬਾਸਕਰਿਓਈਕਰਤ
ਹੈ॥੫੫॥ਮਟਬਾਸੀਲਗੋਰੁਲਤਉਦਾਸੀਮਿ

ਗਤੁਰਵਰਸਦੀਵਮੇਨਸਾਧੇਈਮਰਤੁਹੈ॥੬॥ ੫੮
ਦਕੇਜਪਯਾਤਾਹੀਜਕੀਬਡਯਾਦੇਤਬੰਦਰ
ਸਦੀਵਪਾਇਨਾਰੇਹੀਫਿਰਤੁਹੈ॥ਅੰਗਨਾਮ
ਧੀਨਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੇਧਬੀਨਏਕਰਿਅਮਾਨਕੇਬਿ
ਹੀਨਛੀਨਕੈਜੇਕੈਤਰਤੁਹੈ॥੧੧੧੧॥

ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ
ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ
ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ
ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ
ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ
ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ

